

A

ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥΣ ΧΟΡΤΑΣΜΕΝΟΣ
-1446?

ἀρ. μ. β. 6. Bombyc. inf. saec. XIV exaratus, fol. 336.
Olim Ignatii Chortasmeni, Macarii, Demetrii Leontarii.
Nicehae Naupacti Episcopi ἐν τῇ Ἐδαρῶν commente.
τινὸς καὶ τὰ Περὶ τῆς Ἀποστόλου. - f. 207.
F. 2. Possessoris subscriptio (monocod.);
ὁ ταπεινὸς γυβροπολίτης Σουλβρίας Ἰγνατίου.

E. Stevenson, Sr.
Codicis Manuscripti
Graeci
Reginae Svecorum
Bibliothecae
Vaticanae
Romae 1888
r. 4-6

F. 206. (Theophylacti Bulgariae Ep. in Pauli Epistolae
Commentarius) - 336.

In imo fol. 228r. possessoris nomen Ὁ Λεοντάρης
Et f. 244 in una pagina, Δημήτριος ὁ Λεοντάρης.

Fol. 205r. subscribuntur sequentia manu rudissima, ab
illa codicis librarii proorsu diversa:

τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει (ὑπάρχει) πρόλον (πρῶλον)
καὶ τὸ αὐτὸ (αὐτὸ) τ(ου) ἀρχιεπίσκοπος σουλβρίας
κροῦ ἰγνατίου τοῦ χορτασμένου αὐτὸς δὲ ἀρχιεπίσκοπος
(sic) αὐτὸς πρὸς τὸν αὐτὸς (πρὸς τὸν
ἐαυτὸς) ὑπογράφων χάριτι ἐχάρη (χάριτι ἐχάρη) κροῦ
μακαρίου καὶ μαθαρωνίου (sic) τῆς ἀρχιεπισκοπῆς
μαρίνης τῆς οὐσης ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. ἐχάρη δὲ
(monocodex) καὶ παρ' ἐμοῦ οἰκίῳ χειρὶ (οἰκίῳ χειρὶ)
δὲ ἐπιθύνουσι. ἐν ἀρχιεπισκοπῇ καὶ N^or (ἐπιθύνουσι) θύμ
ἴλου (N° 446). ὅταν ἔγινε ὁ δευποτε(ης) κροῦ
θεῖος (?) καὶ ἀπὸ (ὑπάρχει) ἐν τῇ σουλβρίας καὶ πάλιν
(sic) ἐπαρτήθη (sic) ὡς ἐστίν.

Fol. 206 leguntur haec:

• Iste liber est domini demetrii Leontarii et litere
sūt demetrii Biscontis et Viterbi scripte autem in
civitate nominate (sic) metres.

Repetitur ἄρα bis nomen Ignatii Chortasmeni.

(ἀνοδοῦ θῆ)

E. Stevenson, Sr.
 Codices
 Manuscripti
 Palatini
 Graeci
 Bibliothecae
 Vaticanae
 Romae 1885
 v. 44

de. vol. 90. Saec. XIII-XIV.
 Folio ultimo recto voluminis secundi, sequente legimus:
 ἐν τῇ ΚΑ γὰρ ἐπισημασμένη. ἢ, sequuntur haec:
 ἡνωθῆναι τὸ βιβλίον τοῦτο παρὰ τοῦ γυναικίστου
 Θεόδωρου μεγιστοῦ ἐπισημασμένην ἐπισημασμένην ἡνωθῆναι
ταυτῶν ἐπισημασμένην ἐπισημασμένην ἡνωθῆναι
 ἡνωθῆναι παλαιολόγου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ